

billiget eller billiget, at den provisoriske Lov var udkommen. Dette troer jeg vel ikke har været det ærede Udvalgs Mening med at gjøre en saadan Indstilling. Jeg kan ogsaa her bemærke, hvad der var Tilfældet ved den provisoriske Lov, som angik Opførelse af Fattighuse; der blev det af den ærede Ordfører udtalt, at han ikke havde fundet tilstrækkelig Grund til at denne provisoriske Lov var udkommet, uden at der derfor blev andraget paa, at Noget skulde foretages eller Thingets Botum i denne Henseende skulde æffes. Naar jeg har yttret, at der var god Grund til den Fremgangsmaade, som hidtil af Thinget har været brugt, saa troer jeg at kunne forsvare dette. Jeg mener, at, naar Grundlovens § 30 fordrer, at de provisoriske Anordninger, som Regjeringen har Myndighed til at udgive, skulde forelægges og ikke videre, saa er med Forelæggelsen Grundlovens Bestemmelse opfyldt. Hvorvidt det, naar en saadan provisorisk Lov forelægges, maatte være Grund til at gjøre noget som helst Skridt, navnlig med Hensyn til, hvad der staaer i Grundloven, om der virkelig maatte have været paatrængende Tilfælde tilstede til at fremkomme med den foreløbige Lov, eller at den ikke maa være stridende mod Grundloven, det er der da Leilighed til at sætte under Afgjørelse, naar Loven er forelagt saaledes, som Grundloven fordrer det. Jeg troer heller ikke man kan sige, at det constitutionelle Begreb kan fordrer noget Andet, eller at man har Ret, naar man henviser til andre Lands Exempel, navnlig til Englands Exempel; jeg nævner dette, fordi jeg troer, at det er et af de Argumenter, som man maaskee vilde bruge imod den her fulgte Fremgangsmaade. Jeg mener nemlig, at det egentlige Constitutionelle er opfyldt, naar det, der skeer, er i Overensstemmelse med Constitutionen, og jeg mener derfor, at denne Henvisning til det andet nævnte Lands Exempel her ikke vilde være paa sit rette Sted. Thi man maa vel erindre, at, hvad England angaaer, da er Statsforfatningen der saaledes, at Regjeringen ikke er bemyndiget til at udgive provisoriske Love; Det er altsaa naturligt, at, naar en provisorisk Anordning eller en Lov udkommer, som Regjeringen ikke er berettiget til at udstede,

da den ikke har en lovgivende Myndighed, maa der en Inddemittets-Lov til for at give Regjeringen den Hjemmel, den ikke har. Her gjælder netop det Modsatte, thi Regjeringen har Hjemmel i Grundloven selv til at udgive provisoriske Love.

Jeg troer at have havt Opfordring til at gjøre det ærede Thing opmærksom paa den Uoverensstemmelse, som der er i, at Thinget gaaer ind paa at afgive et Botum som det anførte, og at det derved vilde komme i Uoverensstemmelse med den Fremgangsmaade, som hidtil er brugt. Jeg troer ogsaa at maatte gjøre opmærksom herpaa, fordi, forudsat at Thinget ved Afstemningen, saafremt det ærede Udvalg inhærerer sin Mening, maatte komme til det Resultat, ikke at antage Indstillingen, deraf jo let kunde drages den Slutning, at Thinget misbilligede, at en saadan Lov provisorisk var udkommen, medens, efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at yttre, den Slutning maaskee i saa Fald vilde være langt rigtigere, at Resultatet af Afstemningen var begrundet i, at Thinget havde fundet det overflødig og unødvendigt at afgive et Botum, som det, der er forlangt. Jeg maa endeligt tillade mig at tilføie, at Affattelsen af Lovforslaget, saaledes som det skal udgaae fra Thinget, maa være grundet paa de Afstemninger, som ere faldne i Sagen, Men det vilde dog, forudsat at det blev Resultatet, see meget besynderligt ud, at Loven kom til at lyde saaledes: § 1: Udkastet, § 2: Landsstinget billiger, at den provisoriske Lov er udkommen. Jeg skal derhos tillade mig at bemærke, at jeg troer (det er idetmindste min Mening derom), at det forelagte Udkast i det Hele optager ogsaa den foreløbige Anordning af 3die December 1849, saa at der intet Hul vilde blive ved ligefrem at vedtage Udkastet; jeg mener, at Udkastet selv indeholder den Bestemmelse, at, hvis Loven udkom før 1ste April, maatte den ogsaa omfatte det Tidrum, der endnu maatte staae tilbage indtil 1ste April. Det er det, som jeg har troet at maatte gjøre opmærksom paa, forinden man indlader sig paa Afstemningen ved anden Behandling af denne Sag, hvortil der iøvrigt ikke er stillet noget Ændringsforslag.

Ordføreren (Besfely): Som Ordfører for